

Ja, det er jo klart, Noget vindes der, derom kan der aldeles ikke være Tvivl, det behøver ingen Beviisførelse, at det i Løbet af nogle Aar vil nærme sig 20,000 Rd. Vi beholde disse Lærere, der skulle sættes paa Bartpenge og paa Pension, indvendes der. Men det behøves ikke saaledes at pensionere alle disse Lærere. Der er foreslaaet i nærværende Aars Finantslovsforslag, at 2 Seminarielærere i næste Finantsaar skulle sættes paa Pension; hvad er saa naturligere, end at disse Poster besættes ved Constitution, indtil de kunne overtages af de Lærere, der gaae fra de Seminarier, der nu foreslaaes nedlagte? Endvidere maa jeg bemærke, at den gamle — jeg skal gjerne indrømme veltjente — Forstander for Jonstrup Seminarium ialfald efter Naturens Orden snart er paa Veie til at gaae af alligevel; han kan ikke blive ved ret længe, og Forstanderen for Lyngby Seminarium er ikke blot Præst men ogsaa Provst — det vil sige, ikke titulair Provst, men fungerende Provst. Naar han allsaa er Præst og Provst, skulde man synes, at han, udenfor Seminariets Anliggender, havde nok at tage vare, og i alt Fald vil der af det Beløb, han faaer for at være Seminarieforsender, hvad ikke er meget stort, ikke kunne paalægges Statskassen nogen videre stor Byrde, og det falder desuden bort, naar han forflyttes. Saaledes troer jeg, at disse Hensyn kunne lempes endeel, naar vi til Forslaget sjoede Noget, der i den Henseende bestemte at anvende de Præster, der kunde blive tilovers ved de 2 Seminarier; ved de andre Seminarier, der i Løbet af den nærmeste Fremtid behøve flere Lærere. Jeg skal saaledes tillade mig i det Hele taget at anbefale dette Forslags Fremme; det er — jeg gjentager det — min Overbeviisning, at nu behøves 5 Seminarier aldeles ikke, og naar man skal tale om at fabrikere, er det i alt Fald vist, at ingen Fabrikant bliver ved Aar for Aar at fabrikere af et Slags Varer meget mere, end han kan see Udfigt til at faae affat paa en rimelig Maade; men beholder man dette Billede, maa Staten sige til sig selv: Nei, vi have allerede faaet en Concurrent ved at give Frihed til at indstille til almindelig Skolelærerexamen, og denne Concurrent kunne vi ikke blive af med, det er

umuligt; søgellig maae vi indskrænke vor Virksomhed efter det Behov, som de forskjellige Hensyn fordrer, og selv om vi siden skulde komme til at ønske at udvide vor Virksomhed, saaledes at vi endnu udbannede flere Seminarier paa de 3 Statsseminarier, da siger jeg, at det vilde være heldigere for Underviisningen og tillige mindre bekosteligt, end om vi nu vedblivende lade det gaae med de 5, hvor Kræfterne og Midlerne ere spredte for meget.

Formanden: Jeg skal meddele, at Folketingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds (Rühnel) har indgivet til mig et Forslag til en motiveret Dagsorden i den foreliggende Sag. Dette Forslag lyder saaledes:

I den Forventning, at den høitagede Kirke- og Underviisningsminister vil arbejde hen til Drettelsen af en sælles Examenscommission for alle Seminarierne, gaaer Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.

Forhandlingen om selve Lovforslaget vil saaledes være standset, indtil dette Forslag til en motiveret Dagsorden er afgjort.

B. Christensen: Maa jeg spørge den ærede Formand: Er det ikke reglementsmæssigt, at man kan rejse sig og fordrer et saadant Forslag afviist, thi i saa Fald fordrer jeg det afviist.

Formanden: Naar Forslagsstilleren har motiveret sit Forslag, er det ærede Medlem berettiget til at fordrer det afviist uden Forhandling.

Rühnel: Det er ikke for at affære Diskussionen om et saa vigtigt Thema, som det her foreliggende, at jeg har tilladt mig at fremkomme med dette Forslag til en motiveret Dagsorden, men det er, fordi det fra det Standpunkt, jeg betragter Sagen, efter at have hørt den foregaaende Forhandling, forekommer mig, at det af Forhandlingerne er fremgaaet, at Hovedanken imod det bestaaende Forhold navnlig er rettet imod de forskjellige Vilkaar, under hvilke Eleverne ved Statsseminarierne og Frieminarierne ere stillede ved Examens